

разговарала:
Милијана
Балетић

ИНТЕРВЈУ **МР ДЕЈАН МИРОВИЋ**

Интерес ЕУ је освајање нових тржишта

**У економском ,
полититичком, кулутрном
и сваком другом смислу,
само сарадња са Русијом
нама може донети бољи
стандард и очување
националног
достојанства. ЕУ ће нам
узети и једно и
друго**

мр Дејан Мирковић

Магистар Дејан Мирковић, широј јавности познат као посланик Српске радикалне странке у Скупштини Србије и члан тима одбране Војислава Шешеља, након неколико објављених књига из области међународног привредног и радног права, међу којима су: „Аргументи против Европске уније“, „Косово и

Метохија- Палестина систем криза“ „Запад или Русија“, као и стручних анализа економских кретања и процеса, објављених у домаћим и страним научним часописима, од чега су многа његова дела преведена на језике међу којима су и арапски и руски, о Европи као „путу који нема алтернативе“, каже да је у питању испробана пропаганда на губитницима транзиције.

* * *

*** Господине Мирковићу, словите за доброг познаваоца европских економских процеса, с обзиром на то да у политици постоје само интереси, који је интерес Европе за Србијом?**

Интерес ЕУ је, пре свега, освајање нових тржишта за немачке, француске и остале извознике из Западне Европе, који стварају вишак производа који не могу продати на својим тржиштима. Наравно, уз то иде гушење конкуренције у новим земљама и економско искоришћавање уз преузимање финансијско-банкарског тржишта. Да не би долазило до незапослености у Западној Европи, треба вишак производа усмерити на тржиште Источне Европе. Више него јасно, и позната појава, у економској историји.

*** С обзиром на изнето, где видите наш интерес за улазак у ЕУ?**

У економском смислу, он фактички и не постоји, напротив, улазак у ЕУ доводи до пораста незапослености, већих цена и камата и гушења домаће индустрије. Дакле, сврха ширења ЕУ је искоришћавање земаља Источне Европе и никава пропаганда Брисела у Србији не може то сакрити, и ако је, признајем, одлично смишљена.

*** Ако ЕУ све више притискају социјална незадовољства и штрајкови, како то да нас уласком у ЕУ чека благостање и решење наших социјалних и економских проблема?**

Та фраза је толико бесмислена да је тешко озбиљно и коментарисати. Права истина је да се управо штрајкови и незадовољства у Западној Европи, решавају тако што се терет кризе пребацује на Источну Европу и њене грађане. Али, Бриселски "рај" је много боље смишљен од онога који су

смислили Троцки, Лељин и остали, који су извозили светску револуцију комунизма.

*** Зашто је ЕУ допустила да Грчка, као њена стара чланица, упадне у такву економско-социјалну кризу, тиме и системску, а нама, они које смо изабрали да нас воде, објашњавају пут у ЕУ као решење, управо тих проблема, у којима је сада Грчка?**

Правила о максималном буџетском дефициту од 3% скоро да нико и не поштује озбиљно у ЕУ. Та фраза важи само за сиромашне земље као што је на пример Румунија, Србија,... **Романо Проди** је чак изјавио да је пакт стабилности који ограничава дефицит и јавни дуг, глупа идеја. Међутим, оно што је дозвољено (и данас) великим земљама у ЕУ, као што је Британија, није могло бити дозвољено малим земљама, без обзира на то што су чланице ЕУ. Грчка влада је преценила себе, и своје моћи у ЕУ, и направила дефицит од 12 посто својом превеликом потрошњом, тј. размахнула се више него што је могла, и пренабрегла да њој то није дозвољено, за то је дошло до такозваног пуцања финансијског балона у Грчкој. Наравно, ЕУ ће то искористити да још више задужи Грчку (дакле, нема говора о помоћи већ о кредитима) и то по великој камати од око пет посто. Евро као јединствена валута, користан је, пре свега, за Немачку као највећег извозника и монополисту на ЕУ тржишту. Прави центар ЕУ је у Франкфурту, тамо где је Европска централна банка (ЕЦБ), а не у Бриселу где јој је административни центар. За мале земље као што је Грчка, које су увозно оријентисане, евро је штетан. Уосталом, то отворено каже и високи функционер једне од чланица ЕУ, вицегувернер чешке централне банке. Овдашњи „портпароли“ ЕУ то, или не разумеју, или се праве да не разумеју, због личне користи. Сама чињеница да гувернера ЕЦБ не бира Европски парламент говори каква је "демократија" у ЕУ.

*** Како се може, кроз призму наших интереса, тумачити изјава немачке канцеларке Ангеле Меркел, коју је дала поводом кризе у Грчкој - Продајте једно острво и решите кризу?**

Тумачим то као коришћење неповољног положаја у којем се нашла Грчка. Изјава је свакако и једна врста притиска да би се прихватиле изузетно велике камате на кредите које ЕУ даје Грчкој под фирмом наводне помоћи, и наравно, као једна врста уцена ради преузимања грчких националних добара и предузећа. Но, без обзира на велику економску кризу у коју је запала, не верујем да ће Грчка ући у распродају своје територије, за разлику од нас који већ тргујемо са Косовом и Метохијом, а за узврат, нећемо добити ништа од

Брисела, осим нових понижавања, економских искоришћавања и срамних догађаја као што је недавна „парада срама“ која је показала колики мазохизам влада у српским владајућим круговима. Признајем, и ја сам био изненађен.

*** Ако ЕУ не помаже својим дугогодишњим чланицама, где видите њен интерес да нама помогне, и реши нам проблеме, уласком у ЕУ?**

Не постоји добронамерна политика ЕУ према Србији. Од 2000. године је према Бриселу из Србије отишло преко 25 милијарди долара путем спољнотрговинског дефицита, а за узврат, у Србији је порасла незапосленост и распала се заједница са ЦГ уз несебичну "помоћ" Солане и сличних пријатеља. Од 2000. године, и почетка ЕУ пута Србије, ако погледамо само неке показатеље, посао је изгубило око 100.000 људи, а дуг Србије који је до тада био 10 милијарди долара, порастао је на 30 милијарди долара! Све то је омогућено и чланом 117 ССП (Споразум о стабилизацији и придруживању) који прописује да Србија може добити наводну помоћ ЕУ само ако примењује програм ММФ-а. Пошто је ММФ веома непопуларан у нашој земљи, за то је он уз популарну ЕУ уметнут у ССП, што показује да нема ЕУ без ММФ, то јест да ММФ и ЕУ делују усаглашено према Србији - као добар и лош лопов, који на крају заједнички опљачкају жртву.

*** Шта ЕУ хоће са постављањем сталних услова Србији, а које ми безусловно испуњавамо, не би ли нас примила у своје чланство?**

Европска унија, путем Прелазног трговинског споразума, постепено преузима српско тржиште и укида царине . Са друге стране , своје тржиште брани административним и нецаринским баријерама. Српски производи зато немају никаву шансу на тржишту ЕУ. Дакле, фраза о отвореном тржишту од 500 милиона потпрошача за српске производе, више је него неозбиљна, са економске тачке гледишта. Све то треба да сакрију такозвани преговори са ЕУ, условљени Косовом и Хашким трибуналом. По потреби, могу се појавити и услови у вези са Рашком области, са Војводином, са...!

*** Како се може тумачити најновија изјава француског председника Саркозија да Европа треба да окрене леђа НАТО-у и да своје безбедносне снаге прави са Русијом, а са друге стране, нама се подцртава да на просторима Балкана нема европских без евроатлантских интеграција?**

Запад уважава Русију зато што је она поново јака и све богатија. Руске државне резерве поново достижу 500 милијарди долара. Украјина има проруску власт први пут после 1991. Северни ток се увелико гради по дну Балитчког мора. Берлускони је чешће у Русији него у неким европским престоницима. Са друге стране Србија је, управо због погрешне, прозападне политике, све сиромашнија и слабија. Зато се према нама примењују ултиматуми, а према Русији Запад примењује мешавину страха, додобравања и прикривеног неповерења.

*** Како тумачите процес који се одвија, у смислу, земље БРИК-а - земље КВИНТ-е. Да ли је то нова или стара подела света? На којој страни је наш интерес, и зашто?**

БРИК (Бразил, Русија, Индија, Кина) је у сваком смислу озбиљан пројекат, успостављен наспрам земаља КВИНТЕ (пет најразвијенијих земаља ЕУ). Русија и Кина имају вишедеценијско савезништво, које је делимично прекидано само крајем шездесетих. Огромни нафтоводи који се отварају између две земље, само су врх леденог брега који представља сарадњу између ове две велике силе. Економска, војна и политичка сарадња је између њих усаглашена, што је права против тежа САД. Кинеска економија (посебно њихова валута јуан и извоз) и руска војна снага (атомски арсенал, подморнице,...) су нешто што ни САД, чак не могу да савладају. Индија и Русија такође имају вишедеценијско савезништво исковано у подршци Москва - Делхи, током успешних ратова са Пакистаном. Заједнички пројекат авиона 5 генерација, представља показатељ колико су озбиљни пројекти на којима раде ове две земље. Бразил, као земља која је одбацила погубну политику ММФ, се придружује овим надолазећим светским силама. Када се све ово сагледа, узимајући у обзир однос земаља Запада према нама, у сваком смислу (од НАТО агресије, до распарчавања наше територије), без сарадње са Русијом, Србија је осуђена на економску, политичку и историјску пропаст. Међутим, власт, и велики део опозиције због личне користи и ирационалног страха да ће им се поновити судбина покојног председника СРЈ Слободана Милошевића, не смеју ни да размишљају о одустајања од фразе да ЕУ нема алтернативу- као некад у време друга Тита. Ипак, свет се променио од 1999. од када је у Кремљу нова власт, која је зауставила НАТО на границама Украјине и Грузије.

*** Председник Владе Војводине, Бојан Пајтић, изјавио је пре неки дан у Бриселу, да Србију, када постане кандидат за чланство у ЕУ, чекају милијарде евра које ћемо моћи добити ако будемо**

институционално способни, и за то Војводина отвара представништво у Бриселу, што је њена, како је навео, „законска обавеза из Закона о преносу надлежности на АПВ“! Како то да Војводину чекају милијарде евра, а не чекају Грчку, Шпанију, Словенију, и остеле чланице у којима су штрајкови незадовољних радника, и шта иза тога стоји?

Тешко је озбиљно коментарисати овакве неистините фразе човека коме је политички циљ, по његовим речима, да буде комесар ЕУ. Поновићу, новац иде из Србије ка Бриселу а не обрнуто. Довољно је упоредити годишњи износ спољнотрговинског дефицита који се мери милијардама евра и износ ИПА програма који долази из ЕУ и који се мери десетинама милиона евра, па ће свима бити јасно о каквој се бесмислици ради. Али, те фразе о посебности Војводине у смислу њене самосталности и преузимању државних ингеренција, неодољиво подсећају на оно старо аутономашко руководство Крунића, Берисаљевића и сличних, из Брозових времена.

*** Председник Србије Борис Тадић, после Ештон-Тадићеве резолуције о Косову, изјавио је да све може да чека осим Европа јер нас тамо, чим постанемо кандидат, чекају две милијарде евра? Да ли нас чекају све те милијарде? Ко би то требао из ЕУ да нам их да? У којим ЕУ фондовима се оне налазе? Из чијег џепа се пуне ти фондови? Какав је интерес ЕУ да евре које су зарадили дају нама? А ако нас те милијарде не чекају, зашто нас у то убеђују? Какав и чији интерес стоји иза тог убеђивања?**

То су неозбиљне и лажне изјаве. Питање је само да ли српски председник уопште зна о чему говори или свестно обмањује јавност, или њега обмањују другоразредни чиновници ЕУ као што је Ештон! Никакве две милијарде евра не чекају Србију. Такозвани европски фондови су за нечланице обједињени у фонд ИПА. Тај фонд, наводно, треба да има буџет од 10 милијарди евра. Али то је само обећање и то за цели Балкан и Турску у року од неколико година! Досадашња пракса показује да се велики део тог фонда не реализује, или иде саветницима који нам долазе из ЕУ. Ипак, чак кад би се којим чудом све реализовало, српски грађани би добили око 100 евра годишње од тог ИПА фонда. С друге стране, преко 50 процената спољнотрговинске размене се обавља са ЕУ. Ако знамо да је дефицит у 2008. години у Србији био око 12 милијарди долара, онда се долази до податка да је преко шест милијарди долара из Србије отишло ка ЕУ само у 2008! У истој години, из ЕУ је обећано да ће преко ИПА фонда бити додељено Србији око 200 милиона долара (што, наравно није реализовано у потпуности). Дакле, нека читаоци

упореде 12 милијарди долара које су трансферисане ка ЕУ у 2008. са оних обећаних 200 милиона долара од ЕУ и биће им све јасно.

Како бисмо лакше могли сагледати „истину“ коју нам пласирају о „благостању“ које се добија чланством у ЕУ, узећемо једну од првих земаља која је, након еуфорије после пада Берлинског зида, постала њена чланица, то је Пољска. Према подацима из Пољске сваки становник је за 5 година чланства у ЕУ добио око 400 евра укупно из ЕУ фондова, или мање од 100 евра по години. Са друге стране, из Пољске је због незапослености отишло око 2,3 милиона (углавном најбоље образованих, и младих људи) у Западну Европу где раде најтеже послове, већином оне за које није потреба квалификација и стручна спрема. Спољни дуг је одавно око 200 милијарди долара. Угашена су најбоља предузећа, или су на ивици стечаја као на пример бродоградилнице у Гдањску. Да би се то сакрило, треба говорити о непостојећим или обећаним милијардама помоћи. Тај систем пропаганде се примењује и у Србији, и у свио овим осиромашеним и обесправљеним државама које чекају „обећани спас“ пред вратима ЕУ, јер је већ успешно испробан на губитницима транзиције као што је Пољска.

*** А који би сте нам пут Ви препоручили?**

У економском, политичком, културном и сваком другом смислу, само сарадња са Русијом нама може донети бољи стандард и очување националног достојанства. ЕУ ће нам узети и једно и друго.